ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить з липня 1967 року щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 14 (656) | Субота, 5 квітня 1980 року | Ціна 2 коп.

ПРАЦЮВАТИ УДАРНО, ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ!

ВИСОКОПРОДУКТИВНО І ЯКІСНО

Житомирський льонокомбінат імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Тут повсюдно відчувається трудове піднесення, високий темп соціалістичного змагання за підну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна та з нагоди підготовки до свята праці — комуністичного суботника.

На підприємстві створено штаб і оперативні групи по організації й керівництву суботником, визначено конкретні завдання. Зокрема, в день «Червоної суботи» робітники виготовлять продукції на 200 тисяч карбованців, в тому числі 35 тисяч погонних метрів лляних тканин.

Чимала робота буде проведена також по впорядкуванню території: тут посадять 50 дерев та 850 декоративних кущів, з'являться нові клумби, буде зібрано 11 тонн металобрухту.

Більшість нечуючих трудитиметься на своїх робочих місцях. Метальниця Л. А. Гергало, валяльниця Л. І. Демчук, вантажник В. І. Лучицький, змащувальник машин Т. С. Недвельський взяли зобов'язання в день комуністичного суботника трудитися високопродуктивно і якісно, норми виробітку виконати на 120—150 процентів.

М. ГУРИН.

м. Житомир.

Вагомий вклад у забезпечення високих виробничих показників вносять молоді крутильниці Чернівецького УВП Тетяна Нестерова і Стефанія Жалоба. Обидві вони ударниці комуністичної праці, норми виробітку виконують на 135—140 процентів.

На знімку: (зліва направо) Т. Нестерова і С. Жалоба.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ДЕВІЗ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Трудівники дільниці штампування Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», де начальником Михайло Аронович Белюга, на виробничих зборах, що відбулися на початку минулого року, обговорили свої можливості та резерви й одностайно вирішили: виконати план десятої п'ятирічки з усіх техніко-економічних показників до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

З того часу минуло трохи більше року. Як йде виконання взятого зобов'язання? На це запитання відповідає профгрупорг дільниці О. І. Іванов:

— Рік, що минув, був для нашої дільниці роком ударної праці. Єдність слова і діла — цей принцип ми поклали в основу своєї роботи, і наслідки не примусили себе чекати. Тон в ювілейному змаганні задають передовики: штампувальники М. А. Чеберяк, М. Д. Монакова, Н. Д. Жила, різьбонарізувальник Л. І. Степура, гальванниця Ф. І. Баран та інші.

Ініціатива робітників дільниці схвалена партійним бюро, профкомом, первинною організацією УТОГ і підхоплена іншими дільницями та цехами.

Відтоді заклик — «П'ятирічку — до ювілею В. І. Леніна» — став трудовим девізом всього колективу.

Накал трудового суперництва у виробничих колективах зростає день у день, все більше стає робітників, які успішно завершують десяту п'ятирічку.

В. ПАЦЮК.

ПЕРЕДОВИКАМ — ГРАМОТИ

Звістка про те, що переможцям змагання вручатимуть Ленінські почесні грамоти, вмить облетіла всіх робітників Вінницького УВП.

Червоний куток у святковому вбранні. Ще задовго до початку урочистих зборів робітники заповнили місця. На грудях кожного — червоні банти, що їх в урочисті дні носив великий Ленін.

О 16-й годині місця в президії займають керівники підприємства, представники партійної, профспілкової, комсомольської організацій, первинної організації УТОГ, передовики підприємства. Передні місця в залі займають робітники, які завершили виконання своїх соціалістичних зобов'язань і виконали особисті завдання десятої п'ятирічки.

Урочисті збори вступним словом відкрила секретар партбюро УВП В. А. Бранько.

— Трудящі нашого підприємства,— підкреслила вона,— як і всі радянські люди, зустрічають Ленінський ювілей в обстановці політичного і трудового піднесення, у напруженій боротьбі за виконання п'ятирічного плану. За чотири роки п'ятирічки УВП випустило продукції понад план на суму 380 тисяч карбованців. Успішно працює колектив і в завершальному році п'ятирічки: план двох місяців нинішнього року з випуску продукції становить 100,8 процента, з обсягу реалізації — 100.9 процента. Валентина Арефіївна повідомила також, що особисті п'ятирічні завдання виконали на УВП 27 робітників і три бригади. Їх сьогодні нагороджують Ленінськими почесними грамотами.

Завідуючий відділом пропаганди Староміського районного комітету Компартії України м. Вінниці Ю. Л. Коломійчук тепло привітав колектив з трудовою перемогою на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна і вручив переможцям змагання Ленінські почесні грамоти. Серед нагороджених — ветерани УВП Цуприк, Олександра Козенчук, Ганна Патик, комсомольці Світлана Сторч, Григорій Кацап та інші. Кожному з передовиків було вручено червоні гвоздики.

Нагороджених тепло вітали голова місцевкому профспілки Н. Є. Софієв та секретар комсомольської організації В. І. Сорока, а також піонери 20-ї школи.

Від імені нагороджених виступила ударник комуністичної праці закрійниця Марія Гриценюк. Вона подякувала за високу відзнаку і запевнила, що колектив УВП докладе всіх зусиль і вміння, щоб працювати ще краще, по-ленінському.

Ю. НОВОСЕЛІВ.

м. Вінниця.

6 КВІТНЯ — 50 РОКІВ З ДНЯ ЗАСНУВАННЯ ОРДЕНА ЛЕНІНА

ВТІЛЕНЕ ЧУДО

Вранці 1 жовтня 1931 року на території Харківського тракторного заводу зібралось близько 25 тисяч чоловік. З інтересом і хвилюванням позирали люди на величезні двері недавно спорудженого цеху. Об 11 годині в їх темному отворі з'явився трактор. Машина зійшла з конвейєра, весело загуркотіла і виїхала на площу. І відразу ж оплески, крики «ура!» заглушили звуки мотора. Люди радісно вітали появу заводського первенця.

Через 10 хвилин за ним вийшов другий трактор, ще через 10— третій... Коли з'явилася сьома машина, з натовпу вибіг немолодий вже селянин, стрибнув на неї і захоплено закричав:

— Кожні 10 хвилин трактор! Чудо з чудес!

Для того часу це справді скидалось на чудо. Адже лише за 12 років до цього, виступаючи на VIII з'їзді РКП(б), В. І. Ленін говорив:

«Якби ми могли дати завтра 100 тисяч першокласних тракторів, забезпечити їх бензином, забезпечити їх машиністами (ви прекрасно знаєте, що поки що це — фантазія), то середній селянин сказав би: «Я за комунію» (тобто за комунізм)».

Ленінська мрія мала, однак, дуже твердий реальний грунт. У 1930 році у Сталінграді став до ладу перший у країні тракторний завод. Слідом за ним дав продукцію Харківський. Саме в ці роки почався масовий вступ середняка в колгоспи.

Ще в січні 1930 року на місці майбутнього заводу був пустир. Насамперед взялися за спорудження селищ для будівельників. А в березні, коли земля відтанула, почали рити котлован. До першої продукції дистанція здавалася ще дуже довгою.

Будували завод добровольці, які приїхали з різних кінців країни. Вони пам'ятали ленінський наказ, розуміли, що країні конче потрібні трактори і працювали так, як ніхто до них ще не працював.

У перші дні бригада Г. В. Марусіна не встигала робити й ста замісів за зміну. Навіть від проектної продуктивності бетономішалки відставали більш ніж удвоє. Працюючи, вчились працювати. Минуло небагато часу і бригада дала 452 заміси. Це вже був найвищий показник у світі. Але і на ньому не зупинились ударники. В рекордну зміну вони дали 931 заміс.

Прикладів такого ентузіазму на будівництві було багато. Разом вони дали результати чудові — завод був збудований у небачено короткі строки. Серед підприємств України йому першому було присвоєно найвищу урядову нагороду — орден Леніна.

«За швидке освоєння виробничого процесу і дострокове доведення виробництва до 100 тракторів на день», — говориться в постанові Президії ЦВК СРСР від 23 травня 1932 року. Одночасно орденом Леніна був нагороджений 41 будівельник і працівник заводу. Вручав підприємству орден Голова ЦВК СРСР М. І. Калінін.

Високу нагороду колектив Харківського тракторного сприйняв насамперед як заклик працювати ще краще, ще самовідданіше, і не раз виправдовував її своїми ділами. У 1967 році завод першим у країні випустив мільйонний трактор і був нагороджений другим орденом Леніна. Вручаючи його, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв відзначив:

«Народження Харківського тракторного було великою перемогою на одному з головних напрямів, що вирішували долю соціалізму в Радянській країні.

Сьогодні у нас тисячі великих підприємств, збудовано чимало нових тракторних заводів. Але й тепер народ з глибокою вдячністю оцінює трудовий подвиг вашого колективу, ваш великий вклад у зміцнення союзу робітничого класу і селянства».

Міцний авторитет має сьогодні продукція харківського підприємства. Трактор «Т-150К», виробництво якого харків'яни освоїли першими в країні, став найбільш масовим у світі серед машин свого типу. На виставках у Лейпцігу та Будапешті, на Пловдивському ярмарку він удостоєний золотих медалей.

У досягненні тракторобудівників є вагомий трудовий внесок і членів нашого Товариства. У складі компактної групи глухих на заводі трудиться 180 чоловік. 37 робітникам присвоєно звання «Ударник комуністичної праці», 143 — борються за його присвоєння.

За підсумками роботи в четвертому році десятої п'ятирічки 13 нечуючих робітників нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1979 року», дев'яти робітникам присвоєно звання «Кращий за професією».

У ці дні члени компактної групи підвищують темпи соціалістичного змагання, щоб зустріти Ленінський ювілей гідними трудовими дарунками.

М. ЛЕЛІКОВ.

ПОПОВНЕННЯ КНИЖКОВОЇ ЛЕНІНІАНИ

За 58 років у Політвидаві України вийшли друком праці В. І. Леніна і збірники ленінської тематики більш як 900 назв. Їх загальний тираж становить 30 мільйонів примірників. У переддень 110-річного ювілею вождя колектив видавництва зробив подальший внесок у поповнення книжкової Ленініани. Про це кореспондент РАТАУ веде розмову з директором видавництва Г. Ф. Немазаним.

— Георгію Федоровичу, насамперед хотілося б дізнатися про нові видання ленінських праць.

— Це головний напрямок нашої діяльності. В переддень ювілею окремими виданнями вийшли в світ фундаментальні твори вождя «Філософські зошити» і «Матеріалізм і емпіріокритицизм». На книжкові полиці сьогодні стають також підготовлені нами тематичні збірники «К. Маркс, Ф. Енгельс, В. І. Ленін про диктатуру пролетаріату», «В. І. Ленін, КПРС про Радянську Конституцію», «В. І. Ленін про зовнішню політику Радянської держави» і «В. І. Ленін, КПРС про роботу Рад». Крім того, у нас виходить ціла низка ленінських праць окремими брошурами. Серед них — «Доповідь про революцію 1905 року», «Дитяча хвороба «лівизни» в комунізмі», «Завдання російських соціал-демократів», «Крах II Інтернаціоналу» та інші.

— Загальновизнаним важливим розділом книжкової Ленініани стали розповіді про життя і діяльність Володимира Ілліча. Адже, за висловом Надії Костянтинівни Крупської, зрозуміти Ілліча як людину — значить глибше, краще зрозуміти, що таке будівництво комунізму, значить відчути єство людини нового суспільства. Як поповнюється бібліотека спогадів про Леніна?

— Ми присвятили цій тематиці окремий розділ видавничої програми. В числі книг цього розділу — ілюстрований збірник «Н. К. Крупська. Про Леніна», куди, до речі, включено нові й додаткові матеріали. Видано також спогади про Володимира Ілліча визначних діячів Комуністичної партії і Радянської держави, які працювали під його керівництвом,— Г. М. Кржижановського, А. В. Луначарського, О. М. Горького, О. Д. Стасової.

Окремо слід сказати про літературу, яка сприятиме поглибленому засвоєнню сьогоднішнім читачем ленінської ідейної спадщини. Видання цього розділу адресовані передусім пропагандистам, лекторам, науковцям.

— Що нового по темі «Ленін і Україна» пропонує ваше видавництво читачеві?

— Колектив науковців Інституту історії партії при ЦК Компартії України — філіалу Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС підготував монографію «В. І. Ленін і більшовицькі організації України в період Великого Жовтня». Читач уже одержав сувенірний, добре ілюстрований альбом «Ульянови на Україні». Кращі твори про Леніна українських художників-плакатистів увійшли в серію «Безсмертний образ Ілліча». Окремо випущені плакати «Вождь, учитель, друг трудящих світу», «Ленін жив, Ленін живе, Ленін буде жити», «Майбутнє належить комунізму». Крім того, на полиці книгарень надходить комплект плакатів «В. І. Ленін». Набір підготовлено на матеріалах нової експозиції Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна.

35 назв книг, наукових посібників, політичних плакатів загальним тиражем понад мільйон примірників — такий внесок Політвидаву України в безсмертну Ленініану до 110-ї річниці з дня народження вождя.

БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ

ЗМІСТ і ефективність соціалістичного змагання нині полягає не в окремих, хай навіть високих досягненнях і рекордах, а в тому, щоб кожен колектив працював без відстаючих, чітко і згуртовано.

На УВП поряд із змаганням між дільницями та цехами, індивідуальними формами трудового суперництва, широкого поширення набув рух за присвоєння звання «Кращий за професією», «Майстер — золоті руки», «Кращий наставник молоді», «Відмінник якості», «Ударник комуністичної праці», «Кращий майстер-вихователь»; змагання по трудовому договору між робітниками однакових операцій, професій. Всі форми змагання спрямовані на підвищення якості виробів, що є одним з основних критеріїв нинішньої п'ятирічки.

Дев'ять швачок УВП здобули звання «Майстер — золоті руки». Це — М. Ю. Шпіль, В. Ф. Руснак, В. В. Крайківська, О. К. Сабодило, М. М. Вітовська, О. М. Руда та інші. Кожна з них є наставником молоді, передає свій трудовий досвід робітницям, які зовсім недавно переступили поріг підприємства.

Минулого року дільниця майстра А. Г. Скробач тричі домагалась першого місця в соціалістичному змаганні, завойовуючи перехідний Червоний прапор. Робітниці і згуртовані робітниці цього колективу живуть і працюють однією сім'єю.

Особливо любить і поважає майстра молодь, бо ніхто зрозуміліше за неї не пояснить складних операцій. Навіть у складній ситуації, коли молода робітниця вимушена виправляти свій брак, коли руки опускаються і відчай проникає у свідомість, А. Г. Скробач прийде на допомогу, пояснить, навчить. І все це зробить в такій формі, що швачка повірить у власні сили, а очі засяють вдячністю. Інші майстри підприємства охоче переймають досвід роботи з молоддю у А. Г. Скробач.

У 1978 році після закінчення Київського технікуму легкої промисловості прийшла на підприємство Т. Іванова. Невдовзі дівчині запропонували очолити дільницю. Боязко було Тані братися за таку відповідальну справу, але доброзичлива обстановка в колективі допомогла здолати невпевненість. Було в роботі все... І зриви, і нарікання. І ось довгождана нагорода — друге місце в соціалістичному змаганні серед дільниць підприємства.

Наближається знаменна дата в житті нашої країни— 110-а річниця з дня народження В. І. Леніна. Новими трудовими здобутками прагнуть зустріти це свято робітники підприємства. Підвищені соціалістичні зобов'язання — виконати особисті п'ятирічні плани до 22 квітня 1980 року — взяли 140 робітників. 100 з них вже рапортували про виконання накреслених трудових рубежів до 1 березня цього року. Серед них кращий раціоналізатор підприємства, крейдувальник А. Г. Скробач, ударниця комуністичної праці, крейдувальниця М. Ю. Дутчак, переможець конкурсу на звання «Краща швачка 1979 року» робітниця Коломийського філіалу УВП О. М. Руда, швачка М. М. Вітовська, ударник комуністичної праці швейник В. В. Мельницький, швачки О. Е. Малярська, М. П. Федорів, Й. Й. Вінтоняк, А. С. Проскурякова, К. Д. Кушмелюк та інші. Кожен з цих робітників домігся високих показників завдяки виконанню ряду суміжних операцій, скороченню втрат робочого часу.

На підприємстві підхоплено почин ростовських колективів «Працювати без відстаючих». Це дало відчутні результати: нині в нас вже немає робітників, які б не виконували норм виробітку, планових завдань.

Колектив УВП підтримав ініціативу трудівників Івано-Франківського арматурного заводу, Бурштинської ДРЕС і підприємств Надвірнянського району по економії і бережливості. За участь у республіканському конкурсі використання резервів економії і збереження матеріалів, трудових і енергетичних ресурсів підприємство нагороджено Дипломом Української ради профспілок, ЦК ЛКСМ України, редакції газети «Радянська Україна».

Контроль за виконанням соціалістичних зобов'язань ведеться постійно. Переможців соціалістичного змагання нагороджують в урочистій обстановці преміями з фонду матеріального заохочення, перехідним Червоним прапором та вимпелами. Для них організовуються туристичні подорожі по області та в союзні республіки.

Підсумки соціалістичного змагання доводяться до відома всіх працюючих за допомогою «Блискавок», на вечорах на честь переможців.

Сьогодення підприємства насичене трудовим ентузіазмом, спрямованим на виконання завдань десятої п'ятирічки, соціалістичних зобов'язань, взятих до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Л. ДІДА,
голова місцевкому профспілки Івано-Франківського УВП.

СИЛА ГРОМАДСЬКОГО ВПЛИВУ

У зміцненні трудової дисципліни на нашому підприємстві, вихованні робітників і службовців у дусі бережливого ставлення до народного добра, додержання правил соціалістичного співжиття, у боротьбі з різними правопорушеннями важливу роль відіграє товариський суд. Він розглядає справи про порушення не тільки правових норм, а й норм соціалістичної моралі.

Наприклад, суд розглянув справу про негідну поведінку у сім'ї робітника підприємства П. Фарина. Засідання було добре підготовлено. Насамперед перевірили матеріали, що надійшли, зібрали потрібні по справі пояснення. Члени суду побували на квартирі, з'ясували причини незгод.

Громадський осуд, виступи товаришів по роботі вплинули на порушника, і в даний час його характеризують тільки з позитивного боку.

Товариський суд розглянув матеріали про порушення норм соціалістичного співжиття у гуртожитку робітниками В. В. Ковальовим, В. Мірко, В. Стафійчуком, В. Камельчуком.

Робітники підприємства були заздалегідь поінформовані про вчинки їх колег. Нещадний осуд винуватців з боку товаришів став для них відчутнішим і дошкульнішим, ніж штрафи та грошові відшкодування нанесених збитків.

Велику увагу у своїй роботі товариський суд приділяє збереженню народного добра, боротьбі з розкраданнями соціалістичної власності. Зокрема, суд розглянув справу про крадіжку нітропродукції робітниками УВП Г. Джумгою та І. Буркацьким, яка викликала жваве обговорення в колективі, на засіданні суду.

Виступаючі з обуренням говорили про тих, хто зазіхає на власність народу, став на шлях злочину. З Г. Джумиги та І. Буркацького було утримано вартість нітропродукції в сумі 49 карбованців 51 копійка та накладено штраф.

Члени суду ведуть велику роботу в колективі по попередженню порушень трудової дисципліни, чим і добилися зменшення прогулів, запізнень на роботу. Наприклад, якщо в 1976 році було 70 людино-днів прогулів, то в 1977—26, 1978—14, в 1979 році —5 прогулів.

Головна мета діяльності товариського суду не покарання винуватців, а попередження злочинів. Активісти Т. Місковець, В. Трокоз, Л. Калініна, М. Порхун ведуть профілактичну роботу в колективі по попередженню порушень трудової дисципліни та громадського порядку, по вихованню трудівників у дусі комуністичного ставлення до праці та соціалістичної власності.

М. КОВАЛЬЧУК,
голова товариського суду Ровенського УВП.

Зовсім недавно почала працювати на Лубенському учбово-виробничому підприємстві комсомолка Людмила Марченко.

Молода швачка-мотористка успішно оволоділа кількома складними операціями, а рівень виконання змінних завдань довела до 110-115 процентів. Вона займає одне з почесних місць у соціалістичному змаганні за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Людмила — член комітету комсомолу підприємства.

На знімку: Л. Марченко.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ЗА УДАРНУ ПРАЦЮ

Любов Василівна Швець та Зінаїда Хомівна Медвідь прийшли на Чернівецьке УВП дев'ятнадцятирічними дівчатами. Тут вони набули кваліфікацію швачок-мотористок, закінчили школу робітничої молоді глухих, завоювали почесне звання ударників комуністичної праці. За цей час трудівниці неодноразово виходили переможцями соціалістичного змагання.

Після того, як на підприємстві почали виготовляти іншу продукцію, дівчата успішно опанували новою спеціальністю плетільниць. Зараз вони — кращі кадрові робітниці, йдуть в шерензі передовиків, обслуговують по 14-15 машин кожна. Продукцію здають з першого подання, ощадливо використовують сировину.

Ще на початку десятої п'ятирічки плетільна дільниця першого цеху, де старшим майстром Антоніна Іванівна Жигач, включилася в соціалістичне змагання і працює під девізом: «Десятій п'ятирічці — високу ефективність і якість».

Напередодні другої річниці нової Конституції СРСР колектив плетільників, де зайнято 130 робітників, успішно виконав свої соціалістичні зобов'язання, взяті до цієї дати. А 10 робітниць завершили свої особисті п'ятирічки.

Старанно працюють також Лукерія Андронник, Марія Янчевська та інші. На їх трудовому календарі — кінець 1981 — початок 1982 року.

На зборах колективу підприємства директор П. М. Горбунов в урочистій обстановці вручив передовикам нагрудні знаки «Переможець десятої п'ятирічки». Він також тепло привітав їх з трудовою перемогою, побажав міцного здоров'я, особистого щастя і нових успіхів у завершальному році десятої п'ятирічки.

Йдучи назустріч славному ювілею — 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, робітниці працюють в ці дні по-особливому старанно, турбуючись в першу чергу про високі якісні показники своєї праці.

Г. ВЛАСОВ.

ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ТВОРЧОСТІ

Первинна організація Всесоюзного Товариства раціоналізаторів і винахідників ДВО «Електромагніт» постійно дбає про розвиток технічної творчості трудівників.

До складу бюро цієї організації входять інженерно-технічні працівники, передовики виробництва. На своїх щомісячних засіданнях вони обговорюють роботу раціоналізаторів і спрямовують її на розв'язання не тільки насущних технічних завдань, але й таких важливих соціальних питань, як раціональне використання вільного часу, підвищення професійного і загальноосвітнього рівня.

В об'єднанні велику увагу приділяють гласності досягнень раціоналізаторів. На стенді вивішено описи і схеми кращих пропозицій, фотографії людей творчої думки, наводяться дані економічної ефективності, одержаної від впровадження пропозицій, тематика так званих вузьких виробничих місць.

Крім стенду «Винахідник і раціоналізатор», в нас обладнано ще один — «Науково-технічний прогрес», де висвітлюються новини в галузі апаратобудування, прогресивні технологічні процеси, запозичені з досвіду споріднених підприємств.

Щороку проводимо семінари, на яких раціоналізатори об'єднання діляться досвідом, розробляють рекомендації, спрямовані на поліпшення роботи, визначають її основні напрями.

Кращі раціоналізатори виїздять у творчі відрядження на споріднені підприємства, все передове переймають і застосовують у себе.

Позитивним, на нашу думку, є особиста участь авторів у реалізації своїх же раціоналізаторських пропозицій.

Минулого року 88 авторів подали 108 пропозицій, 69 з них уже впроваджено у виробництво. Економічний ефект від цього становить 48,9 тисячі карбованців, що значно більше, ніж це було в 1978 році.

18 пропозицій з економічним ефектом 25,7 тисячі карбованців спрямовані на поліпшення якості продукції.

Кращими пропозиціями минулого року визнано такі теми: «Механізація складу готової продукції», «Пристосування для складання реле РПУ-2», «Вдосконалення методу кріплення дроту та ізоляційного матеріалу на котушках МТ». Найактивнішими раціоналізаторами є інженер-технолог Ждановського філіалу Б. І. Мороз, інженер Н. П. Степанов, слюсарі А. П. Трифонов, Л. Н. Воловик та інші.

У цьому році раціоналізатори та винахідники запланували домогтися ще кращих показників.

І. ЧУПАХІН,
заст. голови бюро первинної організації раціоналізаторів і винахідників ДВО «Електромагніт».

П'ЯТИРІЧКА: РІК ЗАВЕРШАЛЬНИЙ

НОВЕ РУСЛО ДНІСТРА

Біля села Ожево, що в Сокирянському районі, за останні роки виріс цілий комплекс дев'ятиповерхових житлових будинків, соціально-культурних споруд, потужних індустріальних об'єктів. Це— Новодністровськ, місто гідробудівників.

Саме тут шлях Дністру незабаром перетне 80-метрова гребля. Вона приборкає вередливий паводковий норов ріки і спрямує її бурхливі води в нове русло, щоб примусити їх працювати на благо людини.

Позаторік переможці ударних вахт укладали перший куб бетону у правобережний ствол майбутньої греблі. А сьогодні вже здійснюється «врізка» в лівий берег.

У проекті новобудови використано цілий ряд оригінальних технічних рішень. Зокрема, унікальною буде сама гребля. В тіло її вирішено укласти замість передбачуваних спочатку 11 мільйонів кубометрів суглинку 5 мільйонів кубометрів скельних порід. Останні залягають на великій товщі з обох берегів. Труднощі, з якими зустрілися гідробудівники при підготовці котлованів, значною мірою будуть тепер винагороджені економічністю спорудження самої греблі. Крім того, заміна наповнювача дозволяє скоротити і витрати бетону — з 1 мільйона 400 тисяч до 900 тисяч кубометрів.

Оригінальність Дністровського гідроенергетичного об'єкту і в тому, що на його дуже вузькому, в силу рельєфних особливостей, фронті бетонних споруд (розміром усього 160 на 90 метрів) економно скомпоновані і гребля, і будівля гідровузла.

Одночасно йде і підготовка дна для майбутнього Дністровського моря, яке повинно з'явитися на карті республіки наприкінці нинішньої п'ятирічки. Переселенці з майбутнього «дна морського» одержують квартири в благоустроєних селищах. Велика увага приділяється і «переселенню» рідкісних видів фауни і флори, збереженню історичної пам'ятки — Хотинської фортеці. Отож на будівництві у тісній співдружності працюють меліоратори, гідрологи, ботаніки, іхтіологи, археологи та спеціалісти інших галузей.

Мальовничими і гомінкими будуть береги Дністровського моря. Їх прикрасять світлі корпуси будинків відпочинку, пансіонатів, піонерських таборів. Міста і села, що народжуються тут уже сьогодні, зв'яже між собою новий вид транспорту — річковий трамвай.

Буквально на очах росте, здіймається поверхами до сонця Новодністровськ. Одна з його перших магістралей — бульвар імені 58-ї річниці Великого Жовтня — виходить до високого берега ріки. З нього жителі і гості молодого міста зможуть незабаром милуватися панорамою греблі майбутньої електростанції.

Дністровський комплексний гідровузол даватиме понад 700 тисяч кіловат електроенергії і майже два мільярди кубометрів життєдайної вологи для перетворених в зону гарантованих високих урожаїв 500 тисяч гектарів земель України і Молдавії.

С. КАШТАЛЯНЧИК.

ДО 35-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ

10 КВІТНЯ—ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА-ГЕРОЯ

В Одесі стало хорошою традицією відзначати знаменні дати, пов'язані з історією Великої Вітчизняної війни.

Такою датою є і день визволення міста від німецько-фашистських загарбників, який відзначається щороку 10 квітня. Героїчна оборона Одеси у серпні-жовтні 1941 року тривала 73 дні і відіграла велику роль у зриві гітлерівського плану блискавичної війни. Місто прикувало до себе 18 ворожих дивізій.

Трудівники Одеси, одного з найбільших економічних, наукових і культурних центрів Радянської України, показали приклад беззавітної відданості Батьківщині. Оволодівши кількома професіями, вони працювали по дві-три зміни підряд. Винищувальні батальйони, народне ополчення були створені в найкоротший строк. Активну участь в оборонному будівництві взяли і жінки. Це вони за тиждень побудували аеродром для винищувальної авіації.

Великий вклад в оборону рідного міста внесли і глухі одесити. Облвідділ УТОГ став центром мобілізації членів Товариства для подання допомоги фронту. Було створено загін, який виконував фортифікаційні роботи в першому секторі оборони. Друга група глухих одеситів у сусідніх колгоспах і радгоспах допомагала збирати врожай.

Безсмертні подвиги героїчних захисників Одеси в 1941 році надихнули воїнів Збройних Сил СРСР на священну боротьбу за визволення міста від ворога.

10 квітня 1944 року місто було звільнене від фашистської нечисті. Над ним замайорів Червоний прапор свободи. Столиця нашої Батьківщини Москва салютувала доблесним визволителям Одеси.

За видатні заслуги перед Батьківщиною, мужність і героїзм, проявлені трудящими міста у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками і на ознаменування 20-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр. місту-герою Одесі був вручений орден Леніна і медаль Золота Зірка.

За подвиги, здійснені на Одеському плацдармі, 14 воїнів удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу, 57 осіб нагороджені орденом Леніна, більше 2100 чоловік одержали ордени і медалі. Всі захисники Одеси нагороджені медаллю «За оборону Одеси».

Минуло 36 років. Позаду ліквідація наслідків тимчасового господарювання загарбників. Одеса примножує свою славу одного з найбільших промислових, наукових і культурних центрів Радянської України.

Високими нагородами відзначена трудова доблесть колективів багатьох підприємств міста. Так, завод імені Жовтневої революції, і завод «Будгідравліка», на яких працюють найбільші компактні групи глухих, нагороджені орденом Трудового Червоного Прапора. Урядовими нагородами відзначені глухі трудівники. В об'єднанні «Електрик» трудяться кавалери орденів Трудового Червоного Прапора — жерстяник А. Г. Козловський, «Знак Пошани» — токар В. С. Стельмащук і наладчик В. Н. Дубовицький, Трудової Слави III ступеня — ливарник Л. А. Ковальський і столяр К. М. Лавецький. Орденом «Знак Пошани» нагороджений ливарник заводу імені Жовтневої революції В. В. Божко. Багато глухих відзначено медалями.

Сьогодні місто-герой Одеса ударно несе вахту десятої п'ятирічки.

Ю. ГЕР.
учасник оборони Одеси.

У компактних групах

ОДНА З КРАЩИХ

Це було 25 років тому. На прохання Павлоградського міжрайвідділу УТОГ прийняти глуху дівчину ученицею швачки, керівники Павлоградської фабрики розгубилися. Зробили виняток, не відмовивши в проханні.

Перші дні Надія Падалко придивлялася уважно до всього. Нарешті наважилася сісти за швейну машинку однієї з робітниць. Відтоді і залишилася Надія на цьому місці: ретельно вчилась, старанно виконувала завдання майстрів, поради ветеранів. Всі вони були дуже задоволені її працею. А згодом вона добре оволоділа не тільки професією швачки, а й кількома суміжними операціями.

Зараз Надія Іванівна — одна з кращих робітниць. Ще на початку грудня минулого року товариші по праці, керівники фабрики вручили їй квіти й привітали з достроковим виконанням особистої п'ятирічки. Ударниця комуністичної праці, Надія Іванівна нині працює в рахунок 1981 року. Докладає всіх зусиль, щоб 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна зустріти високими показниками у праці.

Цех масового пошиття фабрики залитий яскравим світлом. Всюди квіти, затишно й людно. Тут працює Надія Іванівна. Її продукція добротна, високої якості. Недаремно ж їй надано право здавати дитячий одяг з особистим клеймом.

Н. Падалко нагромадила багатий досвід, який охоче передає молоді.

Зараз передова робітниця несе ударну трудову вахту, присвячену 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

І. ЗІНЧЕНКО.
Дніпропетровська обл.

КОНКУРС МАЙСТЕРНОСТІ

Минулого місяця Бобруйська фабрика імені Дзержинського відзначила свій 30-річний ювілей. На честь цієї дати в усіх цехах фабрики пройшли конкурси робітничої майстерності. В них, поруч з чуючими, взяли участь і члени Білоруського товариства глухих.

Серед учасників проведеного заходу — швачка Софія Олександрівна Бараненко. Дев'ятнадцять років вона успішно трудиться на фабриці. Своїй професії навчила багатьох молодих виробничників, адже вона — наставниця.

Разом з Софією Олександрівною в конкурсі взяла участь підопічна Л. Шашкова.

Кадрова швачка С. О. Бараненко витратила на виконання своєї операції 92 секунди при нормі 176. Якість виготовленої продукції члени жюрі визнали відмінною. С. О. Бараненко відповіла на всі теоретичні запитання, практичні ж навички говорять самі за себе: робітниця може виконувати десять суміжних операцій, виробничу норму виконує на 130 процентів.

За підсумками конкурсу робітничої майстерності С. О. Бараненко вийшла на друге місце, не на багато відстала від своєї наставниці й її учениця Л. Шашкова.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрайвідділу БілТОГ.
Могилівська обл.

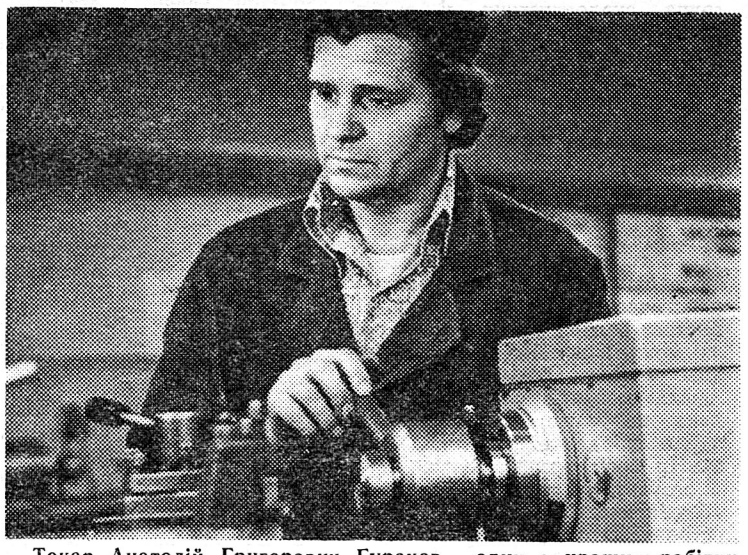

Токар Анатолій Григорович Гураков — один з кращих робітників ордена Леніна заводу «Львівприлад». Він бере активну участь у соціалістичному змаганні за дострокове завершення завдань десятої п'ятирічки, змінні завдання виконує на 130—140 процентів, особливу увагу приділяючи якості продукції. Йому присвоєно звання «Відмінник Міністерства приладобудування СРСР» і звання ударника комуністичної праці.

Знаходить Анатолій Григорович час і для заняття спортом. Він активний член збірної міської команди УТОГ з шахів, часто займає призові місця у змаганнях.

На знімку: А. Г. Гураков.

Фото Й. МІНЬКА.

НА «ВОГНИКУ» У ДРУЗІВ

Луцьке виробниче швейне об'єднання «Волинь» виготовляє чоловічі та дитячі костюми, а Володимир-Волинська швейна фабрика—сорочки. Обидва колективи тривалий час змагаються між собою, в них працює немало членів УТОГ.

Глухі трудівниці з Володимира-Волинського запросили своїх партнерів по трудовому суперництву з Луцька в гості, на «вогник».

Святково прикрашений зал. На столах білі скатертини, перші весняні квіти.

Ведучі Людмила Матвіюк та Марія Гарцуєва в українських національних костюмах тепло привітали присутніх.

Під звуки маршу входять піонери Володимир-Волинської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Вони зичать славним жінкам-трудівницям нових успіхів, здоров'я, щастя, дарують живі квіти.

Секретар парторганізації Василь Олександрович Ревула вручає кращим робітницям Агрепіні Іванівні Немец та Надії Степанівні Мазурок почесні грамоти.

Добрі побажання своїм колегам висловила передова швачка Людмила Павлівна Волкова, яка вже виконала десять річних завдань, прагне високими виробничими показниками ознаменувати 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. За її почином працює багато членів УТОГ.

Тепло привітали жінок голова фабричного комітету профспілки Г. І. Черній, інструктор Волинського облвідділу УТОГ А. П. Шпак та інші.

Вірші змінюються танцями, танці — піснями, гуморесками. В концерті беруть участь всі і господарі, і гості.

Запашним рум'яним короваєм частували господарі «вогника» своїх гостей. На згадку про зустріч колеги по праці обмінялись пам'ятними сувенірами. Приємний дарунок на згадку про зустріч залишили лучани — дитячий костюм, виготовлений вправними руками швачок.

...Атмосфера дружби, доброзичливості, святкового настрою панувала на «вогнику».

Р. СИДОРУК,
інструктор-перекладач Луцького виробничого швейного об'єднання «Волинь».

ЯКЩО В КЛУБІ ЦІКАВО...

ВЕСНЯНИМИ вулицями Лисичанська прямують до Палацу культури імені В.І. Леніна нечуючі трудівники. У приміщенні цього закладу одну з кімнат займає клуб глухих. Очолює його Ольга Іванівна Дем'яненко — жінка доброї душі, великої волі, закохана у клубну справу.

На лекції, бесіди, мімічні читання, які відбуваються в клубі, завжди приходить багато відвідувачів. І не дивно, бо завідуюча готується до них заздалегідь. Навіть якщо це перегляд багатосерійного телефільму. Щоб прокоментувати його, Ользі Іванівні необхідно напередодні прочитати книгу, за якою знято фільм. Бо вона ж і сама не чує...

А ще секрет популярності клубу серед глухих у тому, що завідуюча постійно дбає про своє професійне зростання. Вона цікавиться роботою інших культзакладів, переймає все нове, прогресивне.

Щоденні турботи завідуючої: допомога членам Товариства в особистих справах, подвірні обходи, розгляд виробничих конфліктів не стирають основної риси цієї жінки — людяності.

Робочий день Ольги Іванівни розпочинається вранці. Цього вимагає не лише службовий обов'язок, а й прагнення провести захід так, щоб він надовго запам'ятався членам Товариства, викликав бажання краще працювати, дбати про інтереси колективу.

Протягом дня обов'язково завітає хтось із глухих у справах. Одному треба обміняти книгу, у іншого виникли труднощі, пов'язані з виконанням громадського доручення. Не зчується завідуюча, як і час минає.

На обліку у відділі 115 чоловік. Живуть вони за 3—15 кілометрів від клубу. Незважаючи на це, 25—50 членів Товариства відвідують культзаклад щодня.

Приходять подивитись усний журнал «Новини нашого міста», послухати політінформацію, взяти участь у розмові на моральні теми, у бесіді, ознайомитись з новим номером стінгазети «Життя глухих».

З інтересом відвідувачі дивляться телепередачі «В світі тварин», «Клуб кіномандрівок», «Алкоголь—ворог здоров'я», «Людина і закон» та інші. Потім жваво обговорюють побачене. Трапляється, що затримаються в клубі до одинадцятої години вечора.

Особливо весело в культзакладі в суботу. Бо на вихідні заплановані найцікавіші заходи. Це зустрічі з передовиками виробництва, диспути, вечори запитань і відповідей, читацькі конференції, огляди художньої самодіяльності. Взимку практикуються походи в кіно, на виставки, на концерти до Палацу культури імені В. І. Леніна. Весною, влітку, восени — поїздки в Краснодон, Ворошиловград, Волгоград.

За яку б справу не взялася завідуюча клубом, на допомогу приходять члени Товариства, активісти. Жоден не відмовиться виконати громадське доручення, якщо з проханням звернеться до нього Дем'яненко. І цього Ольга Іванівна досягла самовідданою працею, уважним ставленням до людей з недоліками слуху. Ще однією доброю рисою стилю роботи завідуючої є те, що вона всі питання вирішує спільно з членами правління, з активом.

Серед активістів клубу — К. П. Мартиненко, Є. Я. Мірошникова, І. Я. Скадін, Ф. Ф. Дем'яненко, О. П. Скворцов, К. М. Сердюк, С. М. Карпенко.

Вже давно на зборах членів УТОГ вирішено: кожен повинен вносити свою частку у загальну справу. За цю пропозицію проголосували всі, і тому не дивно бачити в клубі, як Ф. Ф. Дем'яненко оформляє стенд, І. С. Мірошник малює заголовок до газети, І. О. Мартиненко ремонтує стіл чи стілець, хтось із жінок підшиває газети, впорядковує бібліотеку.

Великий досвід роботи у Лисичанського клубу глухих. Нагромаджувався він і в соціалістичному змаганні з Кремінським клубом, що на Ворошиловградщині, і під час виїзних концертів художньої самодіяльності у Сватово, Попасну, Кремінне та великі села.

Кожен, хто завітає до клубу, може ознайомитись з історією життя організації глухих. Фотолітопис, що ведеться з 1949 року, зафіксував спортивні та мистецькі досягнення членів УТОГ м. Лисичанська, передовиків виробництва, переможців соціалістичного змагання.

Не раз відзначали роботу клубу. Міське ДСТ «Спартак» — тенісистів, облспортфедерація глухих — легкоатлетів, а обласний відділ УТОГ — редколегію газети «Життя глухих». І в усіх здобутках велика заслуга активістів, членів правління і завідуючої клубом О. І. Дем'яненко.

М. СЕМЕРНЯ.
м. Лисичанськ,
Ворошиловградської обл.

Люди колгоспного села

З ПЕРЕВИКОНАННЯМ

Багато років сумлінно трудиться дояркою на третій тваринницькій фермі колгоспу ім. XX партз'їзду с. Левків Житомирського району член УТОГ Марія Василівна Ващенко. Її натхненна праця неодноразово відзначалась правлінням колгоспу: М. Ващенко нагороджували почесними грамотами, цінними подарунками, оголошували подяки.

Особливо ефективно і якісно трудиться Марія Василівна в ювілейному році. Як і всі тваринники колгоспу, вона взяла високе соціалістичне зобов'язання на честь знаменної дати — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — постійно добиватися зростання надоїв молока.

І слова її не розходяться з ділом. За перші три місяці нинішнього року при зобов'язанні надоїти від кожної з двадцяти закріплених за нею корів по 380 кілограмів молока, вона довела цей показник до 421 кілограма.

8 Березня на честь славних жінок в клубі колгоспу зібралися на традиційний «Голубий вогник» доярки, свинарки, телятниці... Секретар партійної організації колгоспу Ольга Гнатівна Миколайчук багато теплих слів сказала на адресу М. В. Ващенко.

М. ГУРМАН.
Житомирська обл.

У ЛАБОРАТОРІЯХ УЧЕНИХ

ШЛЯХИ РЕАБІЛІТАЦІЇ СЛУХУ

Між Київським НДІ отоларингології і ЦП УТОГ у 1974 році було укладено договір про науково-технічне співробітництво.

Предметом договору стало вивчення стану органу слуху у людей з тяжкою туговухістю з метою одержання необхідних даних для розробки більш ефективних методів компенсації недоліків слухового сприйняття засобами сурдотехніки.

Для виконання цих робіт при лабораторії аудіології за рахунок коштів ЦП УТОГ була створена група сурдоакустики у складі шести чоловік. До неї входили два лікарі, три інженери-акустики і один лаборант-аудіометрист.

Першим етапом досліджень групи стало вивчення у людей з дефектами слуху механізмів сприйняття різних звукових сигналів і стану слухової функції при різних формах туговухості і глухоти. В результаті обстеження більше трьох тисяч чоловік встановлено, що в більшості випадків навіть у практично глухих частково зберігаються залишки нервових клітин, які можуть сприймати окремі звукові сигнали. Однак якщо ці залишки незначні, слабочуюча людина не може диференціювати звуки, які до неї доходять, і розуміти мову чуючих. Більше того, в результаті тривалої звукової «бездіяльності» органу слуху, островки нервових клітин, які збереглися, поступово атрофуються, як мускули у людини, не зайнятої фізичною працею. Звідси висновок: щоб добитися поліпшення слуху у людей з тяжкою туговухістю, необхідно постійно розвивати функціональні нервові клітини спеціальними заняттями у сурдопедагога із застосуванням звукопідсилювальної апаратури.

У процесі дальших досліджень психоакустичних характеристик звукової системи глухих встановлено, що нервові клітини зберігаються не в якій-небудь одній зоні внутрішнього вуха, яке сприймає певні коливання частотного спектра мови, а розкидані у всіх ділянках вуха в залежності від особливостей захворювання. Ці клітини можуть сприймати не весь спектр мови, а тільки звуки окремих частот. Таким чином спектр сприйняття звуків у різних глухих настільки відрізняється, що виникла необхідність у розробці спеціальних тестів і критеріїв для систематизації всіх можливих відмінностей форм глухоти і туговухості в певну чітку класифікацію.

Ці дані виявилися досить важливими. На їх основі можна підібрати конкретній людині такий оптимальний спектр звукових частот і таке підсилення, яке забезпечує роботу і розвиток в даному випадку нервових клітин, що залишились, бо можна вибрати найпотужніший слуховий апарат, який дає сильне і достатнє підсилення звуку для глухого, але, якщо цей апарат не узгоджений за своїм частотним діапазоном відтворюваних звуків із залишками слуху глухого, то він буде неефективний для нього. Більше того, він може викликати у такої людини неприємні відчуття у формі головного болю, запаморочень, шумів у вухах, загальної втоми. Нерідко саме з цієї причини глухі відмовляються користуватися слуховим апаратом.

Таким чином було зроблено висновок про необхідність детального дослідження слухової функції у кожного глухого для визначення особливостей його залишкового слуху, щоб науково обгрунтувати, які акустичні характеристики повинен мати слуховий апарат в кожному конкретному випадку. Тільки при такому підході можна правильно вибрати той апарат, який найбільш відповідає даній людині.

У наступних обстеженнях ми одержали нові дані, що дозволили розробити основні критерії і методику слухопротезування осіб з різними вадами слуху. Ці дані стали основою для розробки ряду оригінальних моделей слухових апаратів з урахуванням найбільш характерних типів туговухості. Із них шість зразків у даний час прийнято Московським заводом слухових апаратів для промислового виготовлення. На жаль, свої розробки лабораторія не може успішно реалізувати через відсутність експериментальної майстерні по виготовленню дослідних зразків сурдотехніки.

Крім того, було створено спеціальні установки для поглибленого обстеження слухової функції глухих, вперше в країні розроблена чітка система слухопротезування, яка дає можливість підвищити ефективність сурдологічної допомоги дорослим і дітям з дефектами слуху.

У 1978 році за розробку в галузі діагностики і реабілітації порушень слуху три співробітники лабораторії удостоєні Державної премії УРСР в галузі науки і техніки, одержано ряд авторських свідоцтв на винаходи.

У даний час лабораторія є одним із трьох закладів у СРСР і єдиним на Україні, якому надано право підбирати і виписувати імпортні слухові апарати.

Досягнення співробітників лабораторії неодноразово висвітлювались у центральній і республіканській пресі, в журналах «Советский Союз», «Изобретатель и рационализатор СССР», «Наука і суспільство».

У зв'язку з завершенням будівництва другої черги слуховідновлювального центру і наступним введенням в експлуатацію всього комплексу, спорудженого на кошти УТОГ, відкриваються нові перспективи для розширення досліджень у галузі реабілітації слуху і дальшого підвищення якості слухопротезної допомоги населенню.

За погодженням з Центральним правлінням УТОГ лабораторія планує в найближчий час приступити до детального обслідування членів УТОГ з метою визначення більш ефективних шляхів компенсації порушень слухового сприйняття і можливостей поліпшення спеціалізованої допомоги глухим і слабочуючим членам УТОГ.

Слід зазначити, що в даний час назріла настійна потреба створення в Товаристві сектора в справі медичної, соціальної і трудової реабілітації глухих, а також експериментальної сурдоакустичної лабораторії (майстерні) по виготовленню дослідних зразків сурдотехніки. Це поліпшить координацію робіт, підвищить ефективність спільних зусиль і сприятиме більш прискореному впровадженню наукових розробок у практику з метою поліпшення сурдологічної допомоги членам УТОГ.

В. БАЗАРОВ,
керівник сурдо-акустичної лабораторії, доктор медичних наук.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ВИБОРОЛИ КУБОК

Днями в спортивному залі Піщанської школи-інтернату для глухих відбулися комплексні змагання з фізкультури на кубок району серед юнаків, які навчаються в 5—8 класах. У змаганнях взяли участь кращі команди середніх і восьмирічних шкіл району.

У досить напруженій боротьбі команда нашої школи виграла кубок.

В. ЛЯШКО,
вчитель фізкультури Піщанської школи-інтернату.
Вінницька обл.

НА ВОДНИХ ДОРІЖКАХ

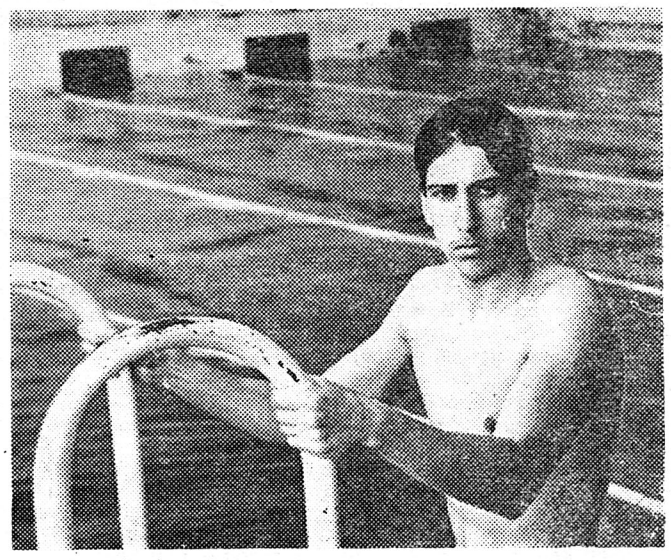

Наприкінці березня ц. р. у столиці України відбулися республіканські змагання з плавання серед членів Товариства. 24 чоловіки, серед них дві жінки, виступили у програмі — запливі з вільного стилю, на спині, батерфляєм, брасом.

Найкраще в особистому заліку виступив учень Київської школи-інтернату для слабочуючих дітей Андрій Гаваза (знімок вгорі). Спортсмен впевнено переміг у п'яти видах програми — на 100, 200 і 400 метрів вільним стилем, а також у запливі на дистанції 100 метрів на спині і 100 метрів стилем батерфляй.

Відзначився також і його старший брат Володимир Гаваза. У двох видах програми —100 і 200 метрів стилем брас він вийшов переможцем.

Ветеран спорту з м. Ворошиловграда Вячеслав Скоморохов переміг у запливі на 200 метрів на спині.

Серед жінок в запливі на 100 метрів вільним стилем перемогла киянка Ірина Кононихіна (знімок праворуч). Вона подолала цю дистанцію за дві хвилини 10 секунд.

Чемпіони водних доріжок нагороджені грамотами та цінними подарунками Центрального правління УТОГ.

З кращих спортсменів-плавців укомплектовано збірну команду УТОГ, яка після короткочасної тренувальної підготовки бере участь у всесоюзних змаганнях з плавання, що проходять з Керчі Кримської області з 3 по 6 квітня ц. р.

Подібні змагання проводитимуться щороку, тому всім колективам фізкультури слід звернути серйозну увагу на розвиток цього виду спорту та підвищення технічних результатів.

Й. ЗДОРОВИЛО.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗАСЛУЖЕНИЙ ДОНОР

Переливання крові особливо широко застосовується при тяжких травмах, пораненнях, опіках, кровотечах. Без нього не проводиться жодна серйозна операція. Як лікувальний засіб, переливання крові не має собі рівних по широті застосування і силі дії.

У нашій країні донори оточені турботою й увагою держави: їм надається ряд пільг і переваг, їх нагороджують грамотами, присвоюють почесні звання.

У селі з поетичною назвою Розкішне Білгород-Дністровського району у місцевому радгоспі живе і працює Іван Васильович Пономаренко. Кілька років тому він оглух, йому стало важко спілкуватися з товаришами по роботі. Тоді він дізнався, що є Товариство глухих і став його членом.

Я зустрілася з Іваном Васильовичем у Білгород-Дністровському клубі для глухих під час виїзду бібліотеки для проведення усно-мімічного журналу. Це чоловік середнього зросту, з постаттю спортивного складу. Він з захопленням говорив про свою роботу будівельника тваринницьких ферм, житлових будинків для робітників. Тут же я дізналася, що він — донор.

Кров Іван Васильович почав здавати з вісімнадцяти років, довівши норму здачі від 100 до 500 грамів А всього майже за три десятки років медичні заклади одержали від нього 38 літрів крові, завдяки якій було врятовано життя і поліпшено здоров'я багатьох радянських людей.

Країна гідно оцінила заслуги І. В. Пономаренка. Йому присвоєно високе звання «Заслужений донор СРСР». Щороку він одержує безплатну путівку у будинок відпочинку або санаторій, йому додатково до відпустки додається ще вісім днів.

Іван Васильович говорить, що донором він став не заради пільг, а керується єдиним благородним бажанням — стати у пригоді хворим і заявляє, що доки дозволятиме йому здоров'я, він залишатиметься у рядах донорів.

Р. ГРАНИК,
бібліотекар обласного Будинку культури.
м. Одеса.

— НУ ЯК, СМАЧНО?
Фотоетюд Й. МІНДЕЛЯ.

ПОКАРАННЯ ЗА НЕУВАЖНІСТЬ

Неуважність домогосподарки японського міста Саппоро обійшлась їй майже в 30 мільйонів ієн. На таку суму її оштрафував суд за наїзд на пішохода, вчинений... злодієм, який украв її автомашину.

Потерпілий зажадав компенсації з власника автомобіля і виграв процес. Суд визнав його позов справедливим на тій підставі, що господиня, залишивши машину з незачиненими дверцятами і не вийнятим ключем запалювання, надала тим самим право «третій стороні» — викрадачеві керувати автомобілем, котрий належить їй.

(«Известия»).

НА ЕКРАНІ—КІНОКОМЕДІЯ

«МОЯ АНФІСА»

...На одній з олімпійських будов Москви фарбували багатоповерховий будинок. Красуня-маляр, наливши у відро фарбу і взявши щітки, піднялася на колисці до вікна останнього поверху. Вона і продовжувала б звичайну роботу того дня, але... З вікна сусіднього будинку маляра помітила хазяйка квартири і попросила зробити їй ремонт. Так Анфіса потрапила в дім подружжя Карасьових, познайомилася з їх сином Миколою. Ну, а далі все ясно: Микола закохався у неї.

ТАТАМ, МАМАМ І ЇХНІМ МАЛЯТАМ

...Хто з нас не сміявся з жвавого Зайця і нещасливого Вовка з популярного мультфільму «Ну, постривай!». З дня появи на екрані першої серії минуло десять років. І ось тепер, напередодні московської Олімпіади, режисер В. Котьоночкін порадує нас тринадцятою серією. Називається вона «Хто дістане приз?». Телеглядачі стануть свідками того, як Вовк і Заєць змагаються на стадіоні з усіх видів олімпійської програми, зустрінуться з новим персонажем стрічки — симпатичним олімпійським Мишком. Захоплено дивитимуться глядачі і музичну виставу «Салют, Олімпіада!», яку веде і коментує Мишко, (режисер І. Ковалевська). Не менше сміху викличе й ексцентрична комедія режисера В. Пекаря «Баба Яга проти!» за участю того ж олімпійського Мишка і персонажів російських народних казок.

У сатиричній кінокомедії Є. Сивоконя «Лінощі» автори висміюють міщанство, пристосовництво. Герой картини потрапляє в акваріум, перетворюється на рибу і швидко пристосовується до нової обстановки.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС 60981 || «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих. || Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74, редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

Зам. 404. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-54-07, 68-56-07. Тираж 19130.